

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113217824
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2113217824.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: H. D., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XX/XXA, Y., za účasti občianskeho združenia: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO 42 176 778, zastúpeného advokátom: JUDr. Ambróz Motyka, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 1.075,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní združenia proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 17C/296/2013-135 zo dňa 11.6.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žalobca má nárok voči združeniu na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví výrokom I. Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 náhradu trov konania nepriznal. Výrokom II. rozhodol, že žalobca má voči Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 470, čl. 4 ods. 1, čl. 17, § 251, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2, § 396 ods. 1 a 3, § 255 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že o náhrade trov konania Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, ktoré do 30.6.2016 malo postavenie vedľajšieho účastníka, rozhodol súd tak, že mu náhradu trov konania nepriznal, hoci mu nárok na náhradu trov konania vznikol, keď procesne zastavenie konania zaviniel žalobca, avšak zo spisového materiálu mal súd preukázané, že Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, v konaní žiadne preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky nevznikli, čo s poukazom na ustanovenie § 251 CSP vylučovalo možnosť ich priznania. Z obsahu spisu je zrejmé, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, vstúpilo do konania oznámením doručeným súdu dňa 16.8.2013, pričom zároveň v podaní bolo uvedené, že podáva odpor proti platobnému rozkazu, ak bol vo veci vydaný a zároveň požiadalo o doručenie žaloby s prílohami. Podaním doručeným súdu dňa 29.11.2013 sa Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyjadrilo vo veci. Žalobca dňa 11.12.2013 vzal žalobu v celom rozsahu späť. K predmetným úkonom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS súd uvádza, že ochrana práv spotrebiteľov v sebe nepochybne zahŕňa aj ich ochraňovanie v podobe vznášania námietok v konaniach, v ktorých spotrebiteľia vystupujú, ale procesná ochrana spotrebiteľa v sporovom konaní napĺňa zmysel a účel vzniku združenia práve v tom, aby spotrebiteľ nebol odkázaný na poskytovanie právnej pomoci prostredníctvom právneho zástupcu - advokáta. Ak združenie na ochranu spotrebiteľa využije svoje procesné právo na zastupovanie v konaní právnym zástupcom - advokátom, súčasne nesie

aj procesnú zodpovednosť spojenú s posudzovaním účelnosti vynaložených trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Priznať možno len náhradu trov potrebných (nevyhnutných) na účelné bránenie práva, ktoré sa objektívne považujú za vynaložené účelne. V tomto smere súd ďalej poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/129/2017 zo dňa 26.3.2018 a sp. zn. 24Co/118/2018 zo dňa 9.1.2019, s ktorým názorom sa súd stotožnil. Vzhľadom na uvedené (aj s poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave) potom trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vynaložené Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré do 30.6.2016 vystupovalo v konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Preto vychádzajúc z čl. 4 a 17 CSP, podľa ktorého súd konaná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu, rozhodol súd tak, že Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, sa náhrada trov konania nepriznáva (výrok I.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 3 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď nárok na ich náhradu priznal v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi v rozsahu 100% voči v odvolacom konaní neúspešnému Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (výrok II.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

4. Proti tomuto uzneseniu podalo odvolanie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Združenie vystupovalo v predmetnom konaní ako vedľajší účastník podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., z pozície ktorého vykonávalo jednotlivé procesné úkony až do účinnosti Civilného sporového poriadku. Všetky úkony združenia vykonané v konaní boli náležité, vecné a v súvislosti s ochranou práv podporovaného spotrebiteľa aj účelné, pretože vo svojom komplexe zabezpečili úspech žalovaného v konaní. Poukázal na ust. § 470 ods. 2, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Pri rozhodovaní o trovách v konaní, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby, je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritéria úspechu, či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, aby žalovaný svojím správaním zapríčinil späťvzatie žaloby. Na druhej strane žalobca vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniť zastavenie konania. Žalobca pritom nedosiahol v súdnom konaní to, čo od žalovaného žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech. Združenie využilo prostriedky procesnej obrany, čo žalobcu viedlo k späťvzatiu žaloby v celom rozsahu. K záveru o povinnosti žalobcu znášať trovy konania paradoxne dospel aj súd prvej inštancie v bode 11. odôvodnenia. Pri odôvodňovaní nepriznania náhrady trov konania združeniu súd uvádza, že združeniu žiadne preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky nevznikli. Združenie vstúpilo do konania oznámením zo dňa 15.8.2013. Následne vyjadrením zo dňa 29.11.2013 (ktoré by nebolo možné skoncipovať bez prevzatia a prípravy právneho zastúpenia) argumentovalo nedôvodnosť nároku žalobcu, na základe čoho žalobca podaním doručeným súdu dňa 17.12.2013 vzal žalobu v celom rozsahu späť. Uvedené úkony sledovali dosiahnutie legitímneho cieľa, ktorým bolo efektívne bránenie práv žalovaného v spore v nevyhnutnom a všeobecne akceptovateľnom rozsahu, na základe čoho spĺňajú podmienku odôvodnenosti a účelnosti. Nevyhnutnosť uskutočnenia týchto úkonov sa v konečnom dôsledku prejavila v procesnom úspechu žalovaného. Aktívny prístup združenia popri pasívite žalovaného viedol k späťvzatiu žaloby v celom rozsahu a k úspechu spotrebiteľa v súdnom konaní. Z tohto dôvodu je potrebné považovať uplatnené trovy združenia za účelné a vynaložené v rozumnej a hospodárnej výške. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.9.2015 sp. zn. 4MCdo/16/2014, nález Ústavného súdu SR zo dňa 25.5.2010 sp. zn. III. ÚS 144/2010. Ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09, III. ÚS 481/2015. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepriznaní náhrady trov nielenže nenapĺňa kompenzačnú, preventívnu a sankčnú funkciu trov konania, ale taktiež ignoruje princíp zodpovednosti za zavinenie (§ 256 C.s.p.) a tradičný princíp, podľa ktorého tomu, kto je v práve, nemôže byť vedenie sporu na škodu. Prvoinštančný súd odôvodňuje svoje rozhodnutie paušálnosťou vstupov do nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia. Združenie odmieta takúto argumentáciu, pričom poukazuje paradoxne práve na paušálnosť podávania žalôb voči spotrebiteľom zo strany žalobcu vrátane uplatnenia si náhrady trov konania. Rovnako odmieta názor súdu, že právne zastúpenie advokátom je nevhodné a neplní sa týmto cieľ a úlohu združenia. Združenia na ochranu spotrebiteľov sú subjektmi, ktorých členská základňa je zložená prevažne z radov občanov postihnutých nekalými úžernými praktikami zo strany dodávateľov, preto si za účelom ochrany a pomoci uplatňujú svoje základné právo v zmysle čl. 29 ods. 1 Ústavy SR, zák. č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, ako aj ust. § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Z dôvodu zabezpečenia kvalifikovanej právnej pomoci v oblasti ochrany spotrebiteľa združenie využijúc

právo na právnu pomoc v konaní pred súdom garantované podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR sa nechalo právne zastúpiť v občianskom súdnom konaní. V súdnom konaní bolo dostatočne preukázané, že žalobca si formulárovou žalobou uplatňuje nedôvodnú pohľadávku rovnako ako aj v ďalších stovkách konaní na všeobecných súdoch SR. Z tohto dôvodu je zaujímavé, prečo prvoinštančný súd nepovažoval za „neúčelné a v rozpore s hospodárnosťou konania“ priznanie trov odvolacieho konania žalobcovi pri vydaní napadnutého uznesenia. Rozhodnutie súdu, ktorým priznal trovy odvolacieho konania žalobcovi voči združeniu, pričom v tomto prípade súd považuje právne zastúpenie advokátom bohatej nadnárodnej spoločnosti disponujúcej personálnym aparátom právnikov a ekonómov za hospodárne, je podľa odvolateľa nespravodlivé. Súd pri bezmajetnom občianskom združení, ktoré slúži na ochranu práv pasívnych spotrebiteľov, už nepovažuje prítomnosť advokáta za potrebnú a účelnú (hoci svojou aktivitou zabezpečil úspech v konaní). V odôvodnení napadnutého uznesenia súd nedáva odpoveď z akých dôvodov pristupuje rozdielne pri posúdení účelnosti právneho zastúpenia advokátom. Združenie sa v konaní nechalo právne zastupovať advokátom, čím využilo Ústavou SR garantované právo na právnu pomoc v zmysle citovaného čl. 47 ods. 2. Najmä z tohto dôvodu bol žalovaný úspešný, za čo mu podľa procesných pravidiel, patrí náhrada trov konania od strany, ktorá v konaní nebola úspešná. Poukazuje na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 12.3.2013 č.k. 14Co/100/2013-104, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.10.2013 č.k. 11Co/463/2012-131, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.5.2016 sp. zn. 24Co/648/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.6.2017 sp. zn. 9Co/247/2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 8.8.2017 č.k. 26Co/92/2016-169, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.6.2017 sp. zn. 6Co/146/2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.3.2019 sp. zn. 9Co/21/2019. Odvolateľ nepovažuje napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za vecne správne a navrhuje, aby ho odvolací súd zmenil a rozhodol tak, že združeniu prizná náhradu trov konania v plnom rozsahu, resp. aby napadnutý výrok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. K odvolaniu združenia sa vyjadril žalobca, ktorý sa stotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým nepriznal združeniu náhradu trov konania, nakoľko má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. V zmysle § 251 CSP sú trovami konania všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze, pričom by mala byť posudzovaná pri každom úkone právnej služby samostatne. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Podania združenia sú abstraktné, všeobecné bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. Obdobný právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 24.3.2015 pod sp. zn. 7MCdo 15/2014. Najvyšší súd SR sa právom združenia na náhradu trov konania zaoberal aj v uznesení zo dňa 19.3.2014 sp. zn. 6MCdo 5/2013. Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho účelom je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii osobitného subjektu podľa § 95 ods. 1 CSP. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia strán sporu usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Zneužívanie priebehu civilného konania na získanie náhrady trov konania je v rozpore s účelom civilného procesu, ktorým je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným, subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom. Žalobca má za to, že úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby do konania, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Nepriznaním náhrady trov konania nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom združenia k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. V zmysle uvedeného žalobca nevidí význam v právnom zastúpení združenia a

zastáva názor, že konaním združenia v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a združeniu náhradu trov konania nepriznal. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti preskúmal a v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ho potvrdil. Zároveň si žalobca uplatňuje trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranami, resp. subjektmi, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bol výrok, ktorým súd prvej inštancie združeniu náhradu trov konania nepriznal. Združenie nesúhlasilo s týmto rozhodnutím, v odvolaní namietalo, že trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, keďže kvalifikované právne posúdenie advokáta združenia malo za následok späťvzatie žaloby.

8. Občianske združenie - Združenie na ochranu práv spotrebiteľa HOOS, ktoré v tomto spore vystupovalo do 30.6.2016 v postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, dňom 1.7.2016 (zrušením Občianskeho súdneho poriadku a účinnosťou nového procesného kódexu - Civilného sporového poriadku) stratilo zmenou právnej úpravy svoje procesné postavenie vedľajšieho účastníka v spore. Na druhej strane ale platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom 1.7.2016, kedy sa stal účinným Civilný sporový poriadok, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Podľa odvolacieho súdu medzi účinky oprávneného vstupu vedľajšieho účastníka do občianskeho súdneho konania v období do 30.6.2016 môžeme zaradiť aj vznik práva vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania v prípade úspechu účastníka konania, na ktorého strane v spore vedľajší účastník vystupoval, samozrejme za predpokladu účelnosti vynaložených trov konania. Ak potom nejakej osobe v postavení vedľajšieho účastníka vznikli trovy konania, je potrebné pri meritórnom skončení sporu s ohľadom na jeho výsledok skúmať, či táto osoba nemá právo na ich náhradu, a to bez ohľadu na skutočnosť, že medzičasom postavenie tejto osoby ako vedľajšieho účastníka v spore zaniklo.

9. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol aj o náhrade trov konania občianskeho združenia Združenie na ochranu práv spotrebiteľa HOOS, ktoré v spore vystupovalo do 30.6.2016 ako vedľajší účastník na strane žalovaného a do uvedeného dňa mu vznikli trovy konania.

10. V preskúmvanej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy. Podaním zo dňa 15.8.2013 oznámilo združenie vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, a to podľa § 93 ods. 2 OSP, ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Podaním zo dňa 29.11.2013 sa združenie ako vedľajší účastník na strane žalovaného vyjadrilo k žalobe, pričom vo vyjadrení vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku s poukazom na ustanovenie § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Následne žalobca podaním zo dňa 10.12.2013 doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.12.2013 zobral žalobu späť v celom rozsahu. Súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 17C/296/2013-89 zo dňa 16.9.2015 výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 9Ro 130/2013-17 zo dňa 12.7.2013, výrokom III. súd odporcovi (žalovanému) náhradu trov konania nepriznal, výrokom IV. navrhovateľovi (žalobcovi) uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (žalovaného) náhradu trov právneho zastúpenia v sume 166,13 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu (žalovaného) do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia a výrokom V. súd vrátil navrhovateľovi (žalobcovi) súdny poplatok vo výške 57,80 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému (centrálneho systému evidencie poplatkov). Proti výroku IV. podal odvolanie žalobca a Krajský

súd v Trnave uznesením č.k. 24Co/13/2016-113 zo dňa 31.1.2017 napadnutý výrok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol týmto napadnutým uznesením.

11. Od práva strany (i vedľajšieho účastníka do 30.6.2016) obrátiť sa na súd prostredníctvom právneho zástupcu, ktoré odvolací súd nespochybňuje, je však potrebné odlíšiť právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Náhrada trov konania je obmedzená len na náhradu trov účelne vynaložených (na uplatňovanie alebo bránenie práva). Posúdenie účelnosti je závislé od konkrétnych okolností danej veci. Združenie vystupujúce ako vedľajší účastník na strane žalovaného do 30.6.2016 je občianskym združením, ktoré vzniklo za účelom naplnenia legitímneho cieľa, ktorým je ochrana spotrebiteľa. Predstavuje subjekt plne spôsobilý poskytovať ochranu vo veciach sporu občana - spotrebiteľa v súdnych, ako aj mimosúdnych sporoch. Procesná ochrana spotrebiteľa v sporovom konaní napĺňa zmysel a účel vzniku združenia práve v tom, aby spotrebiteľ nebol odkázaný na poskytovanie právnej pomoci prostredníctvom právneho zástupcu - advokáta. Ak združenie na ochranu spotrebiteľa využije svoje procesné právo na zastupovanie v konaní právnym zástupcom - advokátom, súčasne nesie aj procesnú zodpovednosť spojenú s posudzovaním účelnosti vynaložených trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Priznať možno len náhradu trov potrebných (nevyhnutných) na účelné bránenie práva, ktoré sa objektívne považujú za vynaložené účelne.

12. Pri vyriešení otázky účelnosti vzniknutých trov konania bolo nevyhnutné prihliadnuť na rozsah právnej pomoci, ktorý poskytlo združenie ako vedľajší účastník prostredníctvom svojho advokáta v prospech žalovaného. V prvom rade je potrebné prihliadnuť na to, že združenie dobrovoľne vstúpilo do konania, pričom žalovaného predtým nekontaktovalo. Združenie ako vedľajší účastník na strane žalovaného iba súdu prvej inštancie doručeným oznámením zo dňa 15.8.2013 oznámilo svoj vstup do konania a následne podaním zo dňa 10.12.2013 sa vyjadrilo k veci a vyčíslilo si trovy právneho zastúpenia.

13. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v konaní do 30.6.2016, ktorými boli ochrana spotrebiteľa, je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto bol spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia združenie ako vedľajší účastník na strane žalovaného do 30.6.2016 vôbec nepreukázalo a nezodôvodnilo ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd má preto za to, že takýto paušálny vstup združenia ako vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi, nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie združenia ako vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (odvolací súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte so žalovaným, v prospech ktorého chcel vystupovať a hájiť jeho záujmy), do ktorého vstupuje, vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia.

14. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť na mieste len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, podporne odkazujúc na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 9/2013 a sp. zn. 6MCdo 5/2013. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6MCdo 9/2013).

15. Vyššie uvedená argumentácia sa vzťahuje na uplatnené trovy právneho zastúpenia združenia v celom rozsahu. Odvolací súd preto uzatvára, že trovy združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného vynaložené na právne služby, ktoré mali smerovať k ochrane oprávnených záujmov spotrebiteľa, v danom prípade neboli účelne vynaložené, a preto aplikáciou Čl. 4 v spojení s ustanoveniami § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku nevznikol združeniu ako vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného do 30.6.2016 nárok na náhradu trov voči žalobcovi. Závery súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného (akt. združeniu) nepriznal náhradu trov konania, sú preto z pohľadu odvolacieho súdu správne.

16. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

17. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov potom odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdil.

18. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, a preto jemu zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 Civilného sporového poriadku vznikol nárok voči združeniu na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

19. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).